

Geachte voorzitter,

Een Informatienota, last onder dwangsom, begunstigingstermijn, handhavingsbeleid allemaal termen waar de meeste van ons nog nooit van hadden gehoord.

Maar het is nu voor velen dagelijkse kost want ons hele leven staat op z'n kop. **ALLES IS ANDERS**, er wordt over **niets** anders meer gepraat, men kan **nergens** anders meer aan denken... De Angst regeert !

Al ruim een jaar worden de bewoners op de parken geconfronteerd met dit strenge handhavingsbeleid, dat een behoorlijke impact heeft op onze **lichamelijke** maar zeker ook op onze **geestelijke** gezondheid. Velen hebben de gang naar de huisarts en GGZ al diverse malen gemaakt....

Een streng beleid dat blijkbaar nodig is om maar aan een bestemmingsplan vast te houden dat al jaren niet meer conform deze tijd is. Immers volgens de statistieken van het CBS is de vraag naar recreatiewoningen al jaren nihil in dit gebied.

Behalve de partijen die ons **steunen** en waar wij oprecht **dankbaar** voor zijn, kunnen wij ons **niet** voorstellen dat de andere partijen zeker in deze crisistijd **vierkant** achter een **geldverslindend** beleid staan dat zoveel burgers **financieel kapot** maakt.

In de informatie nota wordt steeds gesproken over **enkele** schrijnende gevallen maar zoals U net al gehoord heeft, is dat **zwaar** onderschat !!

In de maanden mei en juni hebben er op verzoek van wethouder **Bosman** 1 op 1 gesprekken plaatsgevonden op het gemeentehuis. Dit om hem te voeden met informatie .

Naast het feit dat de meeste gesprekken **intimiderend** en zelfs **bedreigend** waren voor **diegene** die het gesprek hadden aangedurfd werd het ons op **pijnlijke** wijze tijdens de raadsvergadering van 24 juni duidelijk, dat er geen **enkele** verandering in het beleid zou komen. Dat zelfs de begunstigingstermijn van 6 maanden onveranderd bleef.....

Het volgende zal illustreren hoe de wethouder van het begin af aan **onwrikbaar** in deze zaak staat en wat zijn mening is over de bewoners.

Toen een van de bewoonsters thuis op radio **Zuidplas** naar een interview over permanent wonen met de **heer Bosman** luisterde, barstte ze in tranen uit. Haar

zoontje van 11 jaar vroeg toen of hij **zelf de** wethouder een brief mocht schrijven....

Ik wil U graag deze briefwisseling voorlezen want deze moeder en haar zoontje zijn hier **niet** aanwezig. Zij kunnen er, net als zovelen op onze parken **niet** meer tegen.

Niet meer tegen de angst voor wat er nu weer voor brief op de mat zal liggen , **niet** meer tegen wie er vandaag weer op het park zullen lopen om ons te begluren en te bespieden, **Niet** meer tegen wat er nu weer op hen af zal komen voor nieuws.

En het houdt maar niet want ook in **de zomer** vielen er **dwangsommen** bij de bewoners. Voor hen **geen** vakantie, zij hebben deze zomer hard moeten werken aan hun bezwaarschrift.

Inmiddels is de handhaving weer in volle gang en zijn de mannen in hun zwarte jassen nu zelfs bewapend met een **foto** camera en maken ongevraagd foto's van **onze huizen**, en onze **bezittingen**.....Vanmorgen al weer om half 8. **Kosten noch moeite worden er gespaard**.....

Deze moeder is hier dus niet maar dit is de letterlijke tekst die haar zoontje schreef:

Beste wethouder

Ik vind niet dat u een familie met kinderen het huis uit sturen want als ze een leuk leven hebben gooien jullie ze er uit dus.

je moet de mensen op ons park in het huis laten want hun hebben dan nog een leuk leven voor de boeg en als u ze het huis uit sturen dan hebben ze geen gelukkig leven meer dus.

en ik heb een zusje bijna 3jaar en ik ben haar broer van 11 jaar bijna dus laat ons het huis niet uit.

en ik wil niet verhuizen want ik vind dit een leuk huis waar ik woon en dat ik me hier veilig voel dus ik wil niet het huis uit.

Enkele dagen **later** kwam het antwoord van de **wethouder**, een antwoord wat **hij zelf** heeft geschreven en **zelf** heeft verstuurd verklaarde een van uw medewerksters de volgende dag.

Beste ,

Dankjewel voor je mail.

Ik zou je willen vragen om eerst aan je **ouders** te vragen waarom zij hier zijn gaan wonen. **Zij** hadden namelijk toen al kunnen weten dat het huis **alleen** als recreatiewoning gebruikt mag worden en niet om **altijd** (permanent) te bewonen. **Het bestuur** van de vereniging is hiervan op de hoogte en zal dit **ongetwijfeld** aan je ouders hebben verteld.

Je moet dus aan je **ouders** vragen om dit op te lossen en **niet** aan de gemeente.

Met vriendelijke groet,
M, Bosman wethouder

Dit **harteloze** antwoord naar een 11 jarig jongetje die om hulp vraagt.....

Dat noemen wij ook **SCHRIJNEND**.

Wat hebben wij toch misdaan om dit allemaal te moeten meemaken ??

2 mooie parken met hun bewoners, jong en oud , al tientallen jaren zelfvoorzienend, inmiddels uitgegroeid tot een prachtig stuk natuur met de bijbehorende flora en fauna die door ons wordt gekoesterd en verzorgd allemaal uit eigen portemonnee.....

En ik sluit af...

Wij hopen **oprecht** en uit de **grond** van ons hart dat deze raad nu **wel** met compassie en vanuit een verantwoordelijkheidsgevoel naar deze hele situatie gaat kijken

En doen hierbij een oproep aan U allen.....

Wie wil de handen ineenslaan en gaat zich sterk maken voor **al** die burgers ?

Wie wil zich vol **overtuiging** in zetten om zo al die **honderden** schrijnende gevallen te voorkomen ??

Ik dank U wel !